

Ontslagen bij Proximus: een shift van vertrouwen naar wantrouwen

Nieuws maandag 4 februari 2019

“Er is een bom gevallen bij de Proximusmedewerkers” is de afgelopen week een vaak gebruikte uitspraak. De reacties op het transformatieplan dat de Raad van Bestuur en de directie goedkeurde op 8 januari 2019 zijn vergelijkbaar met deze na een bomaanslag. Je zag woede, angst, ongeloof, tranen van bedrogen te worden of van wanhoop. We hebben het allemaal gevoeld tijdens de voorbije weken.

Hoe is het eigenlijk allemaal zo ver kunnen komen?

Voor de ACOD is het duidelijk dat het management te ver van de werkvloer staat en zeker beter had moeten luisteren naar de eisen van het personeel en de vakbonden. Ter herinnering: in het kader van de vorige CAO-onderhandelingen hebben we duidelijk veel meer kansen gevraagd voor werknemers om buiten hun werkdomein opleiding te mogen volgen. Uiteindelijk kregen we slechts 8 uur per medewerker per jaar. Daarmee wordt niemand een ‘digital hero’ natuurlijk.

Aangezien het Proximus-management de afgelopen jaren drastisch gewijzigd is (het vertrek van Ray Stewart, Michel Georgis, Philip Vandervoort en de vervanging door Sandrine Dufour, Jan Van Acoleyen, Guillame Boutin), lijkt het overduidelijk dat zij het bedrijf enkel kennen vanuit de cijfers. Ze hebben zich duidelijk laten (mis)leiden door een consultancybedrijf over hoe een toekomstig ICT-bedrijf dient te werken. Het is een copy-paste oefening, voordien ook toegepast bij British Telecom. De marketing- en verkoopstalenten van de gedelegeerd bestuurder hebben de rest gedaan om een Raad van Bestuur te overtuigen die helemaal geen binding heeft met hoe het bedrijf werkt.

Respect en samenwerking werden de voorbije jaren overboord gegooit. De ACOD heeft meermaals aangeklaagd dat er fors moet geïnvesteerd worden in HR. De problemen bleven zich immers opstapelen. Bovendien drukte Proximus enkele ‘infodossiers’ door zonder overleg. Dit was een voorbode voor dit horrorplan en de manier waarop men dit aanpakte.

De ACOD wenste dan ook meer te weten te komen over hetgeen waar men mee bezig was en aangezien het management geen antwoord gaf, hebben we de geruchten van de wandelgangen in een persbericht gegoten. Jammer genoeg kwam dit overeen met de werkelijkheid: 1900 collega’s die moeten vrezen voor hun job. Het signaal dat er nog te veel personeel is, is nog steeds populair. De realiteit toont echter aan dat vele diensten zwaar onderbemand zijn, dat de werkdruk nog nooit zo hoog was en het aantal mensen met een burn-out, demotivatie, depressie ook alsmat stijgende is.

Andere belangrijke informatie

Buiten de 1900 werknemers die gevisieerd worden door de directie, waren er nog drie andere belangrijke boodschappen die werden meegegeven, namelijk:

- De externe callcenters zullen zich in de toekomst niet meer in België bevinden, Marokko werd expliciet vernoemd;
- De HR-regels voor iedereen die blijft, moeten drastisch bijgesteld worden. Flexibiliteit is het kernbegrip;
- De lonen voor nieuwe medewerkers moeten omlaag.

Dit zijn elementen waarvan ACOD evenmin begrijpt waar een dergelijke redenering vandaan komt. In het kader van een voorgaande CAO hebben we al de M4 moeten slikken en nu melden ze ons dat de lonen nog verder omlaag moeten, van M1/V1 ten met V6 of niveau 4. Laten we duidelijk zijn, van die salarissen wordt niemand rijk. Inzake HR-reglementering hebben we ook nog maar vorig jaar een versoepeling goedgekeurd en nu zouden we ze wederom moeten wijzigen?

Politieke reactie

In de pers werden er veel onwaarheden verkondigd en werd nog meer onduidelijkheid gecreëerd. Onze initiële vraag was heel duidelijk en beperkt, namelijk het schrappen van naakte ontslagen uit het transformatieplan. Na vele mooie en minder mooie woorden (onder andere de uitspraak van minister De Backer dat het hele bedrijf moet verkocht worden) en een bezoekje aan de premier, werd het de ACOD duidelijk dat de politieke overheid **!** toch meerderheidsaandeelhouder - geen concrete actie zal ondernemen voor de medewerkers van Proximus. Dit is ongehoord, ongelooflijk en zou een aandeelhouder van een private onderneming ook nooit aanvaarden. Om maar even een illuster voorbeeld aan te halen: wijlen grootindustrieel Albert Frère woog met enkele procenten zelfs op de besluitvorming van de bedrijven waarin hij belegde.

Houding van management en bestuur

Aangezien we geconfronteerd werden met dit politiek immobilisme, richten we ons dus verder op de makers en mogelijke uitvoerders van de gemaakte plannen. Op 15 januari gaf het personeel tijdens een stakingsdag het duidelijk signaal dat men niet akkoord is met het feit dat er mensen zomaar op straat zouden gezet worden. De Proximus-torens werden omsingeld door medewerkers van heel het land.

Op dezelfde dag presteerde één van de leden van de Raad van Bestuur, Karel De Gucht, het op tv te beweren dat de 1900 medewerkers niet 'transformeerbaar' zijn en dat de plannen van het bedrijf goedkoper zouden zijn, want nu moeten de medewerkers betaald worden tot aan hun pensioen. Hij verwees dus onmiddellijk naar een vertrekplan en verweet een deel van de medewerkers incompetent te zijn. Van je bestuurders moet je het hebben!

De ACOD stelt vast dat het management een beetje de pedalen kwijt is, niet alleen inzake communicatie en timing van dit plan maar ook wat betreft de operationele gang van zaken. Als je de visie, het beheer en de operaties van het bedrijf uitbesteedt, ben je dan wel de juiste man/vrouw op de juiste plaats? Dat zijn vragen die we ons luidop stellen.

Standpunt ACOD Telecom-Vliegwezen

Laat het heel duidelijk zijn: Proximus is geen bedrijf dat met 10.000 werknemers kan functioneren! Proximus is nog steeds een bedrijf van meer dan 25.000 werknemers, alleen zit de grote meerderheid al lang niet meer onder hetzelfde dak, laat staan in hetzelfde land. De politiek van outsourcing is te ver doorgeslaan en dat lijkt het management niet te bevatten. Men vergelijkt appels met peren als men een benchmarking organiseert en verbindt er dan ook de verkeerde conclusies aan.

ACOD Telecom-Vliegwezen wenst via deze weg iedereen alvast te bedanken voor de deelname aan de geslaagde actie op 15 januari in Brussel, ook de werknemers van andere sectoren die expliciet hun steun uitspraken voor de collega's van Proximus. Samen staan we sterk!

We zullen ons nu eerst informeren over de exacte inhoud van het dossier en dan beraadslagen met de werknemers welke positie we dienen in te nemen. We zullen in geen enkel geval een afbreuk dulden van het bedrijf op sociaal vlak. We aanvaarden dus geen naakte ontslagen, geen afschaffing van de bescherming die bepaalde HR-regels geven en ook geen spiraal van lagere lonen voor meer werk.

Als het management niet kan leven met onze redelijke eisen dan verzoeken we hen vriendelijk of minder vriendelijk hun carrière een andere wending te geven, want Proximus, dat zijn wij, en niet enkele ambitieuze toplui die hun zakken komen volsteken!

Bart Neyens